

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

19. Quàm vtilis, etiam peccatoribus, sit cultus Reliquiarum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

in die mala liberabit eum Dominus. Dies mala, cum Cassiodoro, potest dies iræ, diésque iudicij quidem intelligi; sed non tantum illa dies mala est. Mala est omnis dies, in qua malum patimur; nec, quando in oratione dicimus: *Libera nos à malo*, à iudicio tantum liberari petimus; sed multò maximè à peccato, & peccati poenis.

- I. Tim. 4. 8. Itaque, etiam Apostolo teste, *pietas ad omnia utilis est, promissionem habens vite, qua nunc est, & futura.* Qua de causa Pater ille filio
- Tob. 4. 7. suo hoc documentum dedit: *Ex substantia tua fac elemosynam, & noli auertere faciem tuam ab ullo paupere, ita enim fiet, ut nos à te auer-*
- Matth. 7. 2. *tatur facies Domini.* Siquidem eadem mensura, qua mensi fueritis, re-
- Prou. 21. 13. *metietur vobis,* ait Seruator. Vnde etiam, *Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur;* sicut non
- Luc. 16. 24. *exauditus est Epulo clamans: Pater Abraham, mitte Lazarum, ut inungat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam;* quia ipse prius non exaudiuit Lazarum ante fores clamantem. Iustè negata est gutta, à quo negata fuit mica. At alijs, quibus frustra dictum non est: *Date, & dabitur,* quia dederunt pauperi, idcirco dat & Deus, siue cum esuriunt, siue cum sitiunt, siue cū ægrotant, siue cum calumniam patiuntur; siue cum periclitantur de æterna damnatione. A Bonifacio igitur, & Aglaide, ò mortales, discite esse misericordes: quia *elemosyna est, que facit inuenire misericordiam.* An ignoras, inquit, os aureum, qui iudicem mitigare volunt, non ipso examine caussa, sed priusquam iudicij ingrediantur locum, beneuolum sibi facere, vel amico, vel mediatore, vel præfule, aut modo alio sibi iudicem conciliare. Igitur & Deo, non sessionis tempore, suadendum.
- Tob. 12. 9. *Ante iudicij tempus mitigabilis est, & ideo David ait: Præoccupemus faciem eius.* Illum magnum iudicem ars rhetoris nulla decipiet, & nullius potentia mitigatur; dignitati non condescendit, non veneratur personam, sed tremendum & implacabile iusti iudicium. Nunc verò iudicem exorabimus, & placabimus, non pecunia; magis autem, (si verum dicere oportet) clemens & pius ipse pecunia suadetur, non ipse manu sua, sed per inopes accipiens. *Da pauperi pecuniam, & iudicem mitigaueris.* Hoc & Aglais fecit; & si facerent aliæ quoque, in malo Aglaidi pares feminæ, fortasse & ipsæ misericordiam consequerentur.

XIX.

Sed aliud quoque fecit Aglais, quo sibi patrocinia conciliauit. *Subijt enim illa salutaris cogitatio ac vehemens quoddam & inuictum desiderium reliquiarum Martyrum.* Hinc Bonifacium ita est allocuta. *Scis, frater, qualibus simus coinquinati peccatis, nec nobis cura*
esse

esse aliquid, quod expectamus futurum, ut sistamur ante Deum, & pro his
 graua subeamus supplicia. Ceterum audiui à quodam viro pio, quod, si
 quis eos, qui propter Christum passi & affecti sunt martyrio, in honore ha-
 buerit & coluerit, magna quaedam & præclara eum illinc ex eo manet re-
 muneratio, & eadem qua illi, fructur beatitudine. Hæc est altera caus-
 sa, ob quam Aglaidem à Deo non negligi congruum fuit; quia sci-
 licet ipsa Sanctos Sanctorumque reliquias non neglexit. Quod 1.
 fecit, exemplo Patriarcharum. Nam Iacobus Edyssenus Syrus me-
 morat, Patriarcham Noë, tempore diluuij, ossa primi parentis A-
 dam, intra arcam reclusisse, finitòque diluuiò, illa inter filios suos
 diuississe, caputque, tanquam præcipuam partem, præcipuo ac pri-
 mogenito filio donauisse. Cuius facti, sunt qui dicant, causam
 fuisse, venerationem reliquiarum protoplasti. Procopius Gazæus
 referens diuitias, quas filij Israël ab Ægyptijs mutuò acceptas, in
 terram promissionis secum deduxerunt, ait: *Hebrei, quia carnalia*
sectabantur, iussi sunt mutuò accipere argentea, & aurea vasa: Moses
elegit viri iusti Ioseph ossa, qua prætulit immensis thesauris Ægyptiorum.
 Habétque huius rei aliquod, in diuinis litteris, fundamentum; di-
 citur enim: *Tulit quoque, Moses ossa Ioseph secum.* Hos aliòsque San-
 ctos imitata est Aglais, in Diuorum reliquijs venerandis. 2. Has ve-
 nerata est reliquias, quia, vt disertissimus Pater ait: *Deus, qua est in*
humanum genus benignitate, inter alias, quas infinitas nobis salutis nostræ
occasiones dedit, & hanc quoque, viam nobis à se munitam esse voluit, idoneam
ad virtutem capeffendam stimulum; relictis scilicet interim, apud nos,
Sanctorum reliquijs. Nam post sermonis facultatem, ipsa certè Sanctorum
reliquia proximum locum obtinent, ad animas hominum, in ipsos Sanctos
intuentium, ad virtutum earundem emulationem, excitandas; sepulchri
enim sancti aspectus in animam nostram inuadens percellit, & exsuscit-
at, ac perinde afficit, ac si, qui ibi mortuus iacet, preces simul fundat, præ-
sensque, adesse cernatur. Deinde fit, vt qui se sic affectum cernit, mira ala-
critate gestiens, & quasi alius ex alio recedat. Hoc contigit Bonifacio,
 qui martyrū certamina spectans, martyr euasit. Hoc euenit Aglai-
 di, quæ dum voluit martyres, in suis reliquijs, honorare. Martyrum
 preces meruit; inque ossibus Bonifacij perpetuum habuit vitæ
 sanctioris exhortatorem. Nam anima quidem illius, in cælo, pro
 ea, Deum orauit; corpus autem, ex ipso tumulto, ad quem illa quo-
 tidie supplex iacuit, eam exemplo, ad imitationem pœnitentiæ pro-
 uocauit. Sic correctæ peccatricis incontinentia, gloriam ex culpam

Apud An-
 dream Masi-
 um super c.
 vltim. Iosue.

Procop. Ga-
 zæ. in Exod.
 13.

Exod. 13. 19.

S. Chryso-
 lib. contra
 Gentiles.

Plaut. in
Trucul.

uēnit. Si autem hoc sanguis Martyrum potuit; sanguis Christi, quid non valebit, qui sanguini Martyrum vim omnem virtutẽque cõtulit? Seculi sapientes aiunt: *Piaculum est, misereri nos hominum, rem male gerentium*; & aliorum sanguis ad cælum clamat, vt vindictam impetret: sanguis Christi, clamat ad cælum, vt veniam impetret; estq; tam mitis, vt gloriosum ducat, *misereri hominum, etiam rem male gerentium*. Hanc indolem à Magistro suo Sancti trahunt, qui sciunt, misericordiæ esse officium, miseris succurrere.

C A P V T X L I I I.

Deum, infinita sua clementia, omnes ad pœnitentiã gratiarũq; actionem inuitare.

I.

anguis Christi Seruatoris tantæ est efficacitatis, vt non ille solùm delere peccata mortalium possit; sed etiam vim cõferat sanguini Martyrum peccata propria abluendi, & alienis veniam impetrandi. Neque sanguini tantùm, sed etiam aquis Baptismi, & lachrymarum hanc virtutem indit. Scribit Aristoteles, fontem esse in Sicilia, in quo si aues aliãque animantia suffocata immergantur, reuiuiscant. Et multos audiui oculatos testes, qui se vidisse affirmarunt, canes in antrum quoddam Italiæ inductos viuos, reductos pestilenti aurã velut mortuos; qui, si in proximum stagnũ iniiciantur, ad se & vitam pristinam redeant. Quis hîc non agnoscat magistrã pœnitentiæ atque lachrymarum naturam? Defuncta erat Deo Magdalena, *lachrymis capit rigare pedes Christi, & reuixit: audiuit enim: Remittuntur tibi peccata. Fides tua te saluam fecit: Vade in pace*. Mortuus erat Deo Petrus, quando *cœpit detestari & iurare, quia non nouisset Christum*; sed reuixit, vbi egressus foras *fleuit amare*. Nimirum sciuit benignus Pater, non omnes adeò fortes fore, vt per martyria, & sanguinem fufum, peccata sua possint eluere; voluit ergo contentus esse, si vel lachrymis ea ablueremus. Hoc significauit fons ille, qui de latere Christi exiliens nos miseros mortales toties lethalibus plagis affectos, toties exanimatos ad vitam reuocauit. Nam quando *vnus militum lancea latus eius aperuit, continuo exiuit sanguis & aqua*. Fons sanguinis Martyrium, fons aquæ

Aristoteles
in Admiran-
dis. cap. 28.

Luc. 7. 38.

Matt. 26. 75.

Io. 19. 34.